

Verbouwen. Jan en Cis Oostvogels uit Essen weten er sinds kort alles van. Zowel hun melkvee- als hun jongveestapel pakken ze het voorbije jaar grondig aan. Met het einde van de werkzaamheden in zicht willen ze slechts één ding: weer volle kracht vooruit.

Het binnenkomen van de stal bij Jan (57) en Cis (28) Oostvogels uit de Antwerpse grensgemeente Essen gebeurt via een voorlopig nog onafgewerkte hygiënesluis. Hygiëne en werkgemak vormen de twee kernwoorden op dit melkveebedrijf. Sinds een jaar wordt er hard aan gesleuteld om de volledige bedrijfsvoering rond deze twee begrippen op te bouwen. Binnenkort

worden de verbouwingswerken afgerond en kan het bedrijf weer volle kracht vooruit. Er moet opnieuw meer aandacht richting de koeien gaan. Voor Cis Oostvogels is het duidelijk: de tussenkalftijden moeten korter, het aantal mastitisgevallen verder omlaag en de productie moet omhoog. Aanleiding voor de verbouwing op het bedrijf Oostvogels was de te klein geworden

melkveestapel. Met de overname van het melkquotum van de vader van Nicole, de echtgenote van Cis, groeide de melkveestapel in één klap van 80 naar 120 koeien. Sinds de verruiming telt de ligboxenstal 120 ligplaatsen, terwijl nog 180 plaatsen voor jongvee beschikbaar zijn. Een opvallende verhouding, die ontstond doordat de volledige mestvergunning benut werd. 'De ruime jongveecapaciteit biedt nog extra voordeel', benadrukt Cis. 'Daardoor hebben we meer mogelijkheden voor groei naar de toekomst toe.' Vanwege de uitbreiding vergrootten Jan en Cis niet alleen de stal, maar verhoogden ze tegelijk de melkcapaciteit. De oude 2x4-tandem maakte plaats voor een 2x10-visgraat. 'Qua systeem is er in mijn ogen niets

Boxen instrooien met zaagsel en ontsmettingskalk om mastitis terug te dringen

Werkgemak als kernwoord

Cis Oostvogels verbouwt melkvee- en jongveestapel vanwege uitbreiding veestapel

Cis Oostvogels: 'Koeien horen in de wei, maar liever bij een ander dan bij ons'

beter dan een tandem', twijfelt Cis nog over de visgraat. 'Misschien hadden we beter onze melkput wat langer gemaakt en langs beide zijden gewoon twee boxen bijgezet.' Vooral aan de verminderde controle op de individuele dieren kan hij moeilijk wennen. 'Wanneer een koe plots minder melk geeft, kun je in een tandem veel sneller merken waar het aan ligt. Nu zie je enkel de achterkant van een koe. Daar kun je weinig van maken.'

De opstalruimte voor het jongvee pakte de familie Oostvogels eveneens grondig aan. Nu worden de vaarskalveren consequent gescheiden van de stierkalveren. 'Een koopman hoeft de stal niet meer in', noemt Cis als grootste voordeel. 'Op die

De kranige Doortje (v. Tops) staat met haar veertien jaar nog stevig in de schoenen

manier hopen we de inbreng van ziekten te voorkomen.' Om dezelfde reden is er nu een hygiënesluis voorzien. 'Als een dierenarts of andere bezoekers nu langskomen, loopt iedereen gewoon de stal binnen. In de nabije toekomst willen we werken met eigen bedrijfskledij. Dat is niet alleen goed om insleep van ziekten te vermijden, ook voor de bezoekers is dat nuttig.'

Werkgemak voorop

Alle stallen zijn tegen elkaar aan gebouwd. Problemen voor de ventilatie levert de aanschakeling blijkbaar niet, getuige het frisse klimaat in de melkveestapel. Vrijwel aan elke zijde zijn luchtopeningen te zien, zowel aan de kop- als aan de zijgevels. Enkel als het te koud wordt buiten gaat er een aantal dicht om tocht te vermijden. 'Het verbinden van de jongveestallen aan de centraal gelegen melkveestapel zorgt ervoor dat er bij koud of nat weer niemand buiten hoeft te komen', illustreert Cis.

Het nastreven van werkgemak komt nog in tal van andere voorbeelden naar voren. Als afscheiding tussen de droogstandsgroepen en de melkkoeien kozen Jan en Cis voor handige doorstaphekken. In plaats van een grote strobox voor kalvende koeien opteerden ze voor ruime ingestrooide bindplaatsen. Achteraan deze

ruimte staan een paar eenlingboxjes voor kalveren die in de loop van de nacht geboren worden.

Naast het werkgemak proberen Jan en Cis Oostvogels maximale aandacht aan het comfort van de koeien te schenken. Om de roosters droog te houden plaatsten ze een roosterschuiif, terwijl de ligboxen voorzien werden van matrassen. Twee keer per dag maken Jan en Cis de ligplaatsen schoon en strooien ze in met zaagsel en ontsmettingskalk. Dat gebeurt om het aantal mastitisgevallen zoveel mogelijk terug te dringen. Nog op een aantal andere fronten werd deze problematiek aangepakt. 'Waar we vroeger de uiers reinigden met doeken, gebruiken we nu papier', verduidelijkt Cis. 'Dat heeft ons nog het meeste geholpen.'

Eiwit is hoofdzaak

De overname van de veertig koeien ging gepaard met een stijging van de bedrijfsoppervlakte. Inmiddels verbouwen Jan en Cis 85 hectare, waarvan 33 hectare bestaat uit maïs, 3 hectare braak ligt en de rest als grasland is benut. Dit jaar was het de eerste zomer dat hun koeien continu binnen bleven. Daarmee hopen vader en zoon hun koeien beter en constanter te voeren. Cis: 'Ja, koeien horen in de wei, maar liever bij een ander dan bij ons.'

Op het rantsoen met maïskuil, graskuil en perspulp ondersteund door maximum 7,5 kg standaardbrok en 2,5 kg eiwitbrok halen de koeien een 305-dagenproductie van 9483 kg melk met 4,25 % vet en 3,51 % eiwit. De oorspronkelijk 120-koppige veestapel slonk door de productieverhoging tijdens het laatste jaar al naar ongeveer 110 koeien.

Eiwit behoort sinds jaren tot het fokdoel. 'Onze stierkeuze gebeurt hoofdzakelijk op die basis', vertelt Cis. 'Vooral het percentage vinden we belangrijk. Wanneer een stier lager scoort dan -0,06 voor percentage eiwit, komt hij er niet in.' Verder kijken vader en zoon Oostvogels vooral naar de benenvererving. 'Op het vetgehalte letten we helemaal niet', getuigt Jan Oostvogels. 'Benen vinden we vooral belangrijk omdat we de indruk hebben dat je daarop inboet bij doorgedreven selectie op eiwitgehalte. Eigenlijk willen we gewoon onopvallende koeien fokken.'

Bij de koeien tekenen de bloedlijnen een diversiteit aan namen op. Meest voorkomend zijn dochters van de stieren Archibald, Marconi, Glenwood en Ronald. De oude Topsdochter Doortje pronkt door haar gezegende leeftijd van 14 jaar bovenaan de melkcontrole-uitslag. Na het behalen van de kaap van 100.000 kg bereikte de kranige tante onlangs de grens van 10.000 kg vet en eiwit. Na haar twaalfde kalving zijn Jan en Cis bij haar slechts om één ding bezorgd: 'Hopelijk is ze opnieuw drachtig.'

Annelies Debergh

